

P.209.647
3-maandelijks
TIJDSCHRIFT
Jaargang 40
januari-februari-maart 2014

Pasen, lente, nieuw leven, nieuw begin ...

Eigenlijk kan je blijven vertellen over de hoop van mensen op nieuwe kansen, op een nieuw begin.

Maar nieuwe kansen houdt dikwijls ook in dat je afscheid moet nemen van iets wat nog bestaand is. Dat je oude gewoonten moet afleren waar je zó vertrouwd mee bent dat je ze zelfs niet meer registreert.

Het kan ook inhouden dat je afstand moet nemen van mensen die je naar beneden sleuren en die misschien op dat moment je enige vrienden zijn.

Opnieuw beginnen: twee woorden die gemakkelijk in de mond genomen worden door mensen onder elkaar, door hulpverleners, maar de impact die dit heeft op iemand wordt misschien niet altijd aangevoeld, mogelijk zelfs onderschat.

Stel je even voor dat je leeft in een problematische thuissituatie, zoals dat in officiële bewoordingen heet. Situaties die we hier meer dan eens lezen in de dossiers.

Je vader heeft het huis verlaten, al dan niet met een grondige reden en laat je achter bij je moeder. Je leeft al jaren in een huis waar de spanningen van het aanhoudende geruzie dag en nacht als een verstikkende mist hangt.

Als klein kind maken de harde stemmen je verschrikkelijk bang en meer dan eens trek je 's nachts de dekens over je hoofdje.

Je wordt groter en de ruzies worden alleen maar grimmiger, er zijn nog weinig gezellige momenten samen. Maaltijden zijn dé momenten om grieven te spuien, als er al samen gegeten wordt.

En je wordt nog wat ouder en je leert te ontwijken: huiswerk maken bij vrienden, naar de film, wat op straat hangen en de uren dat je niet thuis bent overstijgen met gemak de uren dat je er wel bent. Alles is goed om niet in die verstikkende thuissituatie te moeten zijn.

En dan op een dag kom je thuis en het is stil, heel stil, geen geruzie, zelfs geen stemmen, alleen maar een moeder die er plots heel kwetsbaar uitziet. Er is een beslissing gevallen, je ouders zijn uit elkaar.

Je hebt al die jaren nooit de kans gehad om ze echt goed te leren kennen, alle tijd en alle energie ging op aan hun gevecht. Je kan dus ook niet zeggen wie je écht mist. Je groeiproces, je puberteit waar je grenzen had moeten leren kennen, zijn ongemerkt voorbij gegaan. En plots sta je daar, onwennig, zelfs een beetje vreemd tegenover elkaar. Wie gaat de stilte opvullen?

Je vertrekt, zoals iedere dag naar buiten, naar vrienden, al dan niet échte vrienden, en hangt rond, zoals je al jaren rondgehangen hebt.

Maar plots is dat niet meer zo vanzelfsprekend. Je wordt thuis verwacht, plots word je gemist en plots is er de school en je resultaten en ... zoveel wat opnieuw wel aandacht krijgt en belangrijk geworden is. Dit keer voor jouw moeder en dat zou dus ook voor jou zo moeten zijn. Maar dat is het voor jou al lang niet meer. Je hebt een leven gevonden buitenshuis en vrijheid die je niet meer prijs wil geven. En de spanningen bouwen zich opnieuw op in datzelfde huis dat al zoveel jaren je thuis niet meer is.

En dan komt de dag, dat er hulpverlening ingeschakeld wordt. Jouw leven is jouw leven niet meer. Jouw moeder in al haar kwetsbaarheid, heeft de touwtjes tijdelijk uit handen moeten geven. Niet zonder angst, ook zij niet, want ook zij zal geconfronteerd worden met de gevolgen van de voorbije jaren.

Onmacht, onkunde, schuldgevoelens, boosheid overweldigen haar wisselend. Ook zij zal heel wat privacy prijs moeten geven, om uiteindelijk, hopelijk, jou een leven terug te kunnen geven dat meer kansen geeft, dan je tot nu toe gekregen hebt. Haar eigen innerlijke proces doorkruist dan ook nog eens het jouwe. Niet de beste situatie om het grootste succes te boeken, lijkt het.

Loslaten dat beetje wat zolang een houvast was is beangstigend. In die nieuwe wereld van hulpverlening stappen, aan jezelf werken, school terug oppakken, regels leren aanvaarden, opnieuw leren praten, écht praten met je ouders, ieder afzonderlijk, mogelijk ooit met allebei samen.

Waarschijnlijk moet je ook de vriendenkring waar drugs gebruikt werd, afzweren en kiezen voor een weg die niet al bij voorbaat gedoemd is te mislukken ...

Moeilijk, ontzettend moeilijk. Want je bent onzeker zonder dat beetje houvast. Je kunt je maten laten vallen, maar hebt er niet zo meteen andere voor in de plaats.

En ouders ... ze kiezen niet altijd voor jou als meest geschikte vriendje voor hun dochter. En dat alles terwijl je net zo hard iemand nodig hebt die bij je hoort en je begrijpt.

Nieuwe kansen ... ja, misschien wel. Maar de weg ernaartoe, met alle respect, is niet altijd gemakkelijk, zeg maar gerust: heel moeilijk!

Wij in Pieter Simenon proberen deze jonge mensen in eerste instantie te begrijpen in hun kwetsbaarheid. Geduld te hebben voor hun leerproces dat soms moeizaam verloopt. Ook respect te hebben voor hun inspanningen, want we weten uit ervaring, wat een grote moeite het hen kost om overeind te komen én te blijven.

Hun eenzaamheid is ons niet onbekend en kan voor hen zeer zwaar wegen.

We proberen hen zoveel mogelijk hulpmiddelen aan te reiken, de situatie thuis terug te helpen herstellen. Niet met één ouder, maar met beide ouders zullen we proberen opnieuw een band op te bouwen. Een nieuwe toekomst voor alle betrokkenen, maar dan op een zo positief mogelijke manier.

Rosa

Wij willen noch de jongeren, noch de ouders in de kou laten staan maar moeten, mee door de nieuwe subsidieregelingen, zeer zorgzaam met onze middelen omspringen. Als u iets voor ons, en daarmee voor onze jongeren en hun ouders kan betekenen en ons financieel wil ondersteunen kan dit via ons rekeningnummer bij de

bpost bank BE91 0000 1025 0876

U ontvangt een fiscaal attest vanaf 40 euro/jaar

**Dus als u het paaseitjes wil laten regenen ...
wij zullen zeker rapen.**

BEDANKT EN EEN FIJNE PASEN ALLEMAAL!

Is er iets wat beter past bij Pasen, lente en een pril begin dan ... een pasgeboren baby?

Eén van onze jongeren is papa geworden. Hij heeft voor ons een stukje geschreven.

Ik ben vader!

Sinds vrijdag ben ik vader geworden van de kleine jongen J. Het is even een mindere tijd geweest omdat hij stuiptrekkingen kreeg een dag na zijn geboorte.

We zijn naar Genk moeten gaan met hem voor verder onderzoek. Door deze tegenslag en alle andere tegenslagen van voordien, zag ik het even niet meer zitten.

Hiervoor waren begeleiders uit de jongerenwerking Pieter Simenon langs gekomen namelijk Rens en Joeri, om eens een wandeling te doen en een babbeltje te maken hoe het nu verder moet en om mij wat aan te sterken en raad te geven.

Sinds maandag 3 maart is mijn kleine pasgeboren jongen eindelijk thuis waar hij moet zijn. Toen ik hoorde van Pieter Simenon dat ik een cadeaubon kreeg van 50 euro toverde mijn gezicht om naar blijdschap. We kunnen er verschillende dingen mee kopen die we nog voor hem nodig hebben zoals bijvoorbeeld een pak pampers of een thermometer.

En nog meer goed nieuws is dat ik dezelfde week nog een telefoontje heb gekregen van het sociaal verhuurkantoor dat ik mocht gaan kijken voor een woning in Gruitrode! Hierdoor kon mijn week niet meer stuk. 14 maart komt de woning vrij en kan ik eindelijk op eigen benen gaan staan.

Niet dat het hier zo slecht was, maar als je al lang dat vooruitzicht hebt kan het soms niet snel genoeg gaan.

Op één ding moet ik nog wachten en dat is dat ik een job vind in de gemeente Gruitrode!

Want nu met mijn kleintje, moet er geld in de la komen zoals ze zeggen.

En een fatsoenlijke toekomst wil ik opbouwen voor hem.

Eerst was ik nog niet klaar voor dit alles omdat ik bleef hangen in mijn verleden. Hiervoor heb ik met Rens sociale vaardigheden gedaan en levenslessen kunnen trekken uit worstelen en boksen op een gecontroleerde en leerrijke manier.

Ook helpen de begeleiders van hier en ook van Project A mij met het zoeken naar werk door steeds op internet te zoeken naar bedrijven en door interimkantoren af te bellen of langs te gaan. Dus bij deze ook nog eens het stukje Project A: daar hebben ze mij ook heel goed voortgeholpen.

Omdat het niet meer lukte op school kon ik daar terecht. Ik werd er ook goed opgevangen met verschillende projecten zoals een auto opmaken of gaan paardrijden of andere dingen om even tot rust te komen, die toch leerrijk zijn.

Mijn tijd loopt hier dus af en weldra zal ik op eigen benen staan. Als ik terugblik op mijn verblijf in Pieter Simenon kan ik daaruit afleiden dat alles niet altijd even makkelijk gaat en dat niet alles altijd van de eerste keer zal lukken maar dat je niet mag opgeven en soms moet pauzeren om daarna rustig aan terug 'gas' te geven en terug het juiste pad op te gaan, richting een leven in de maatschappij.

Soms is een nieuwe kans krijgen even ergens anders aan de slag gaan en dan ... ook weer terugkeren naar de thuisbasis.

Dat deed Orte. Zij is van opleiding verpleegkundige. Na een tijd thuis gebleven te zijn voor haar kinderen, startte Orte een opleiding Gezinswetenschappen in Brussel. Haar stage deed ze bij ons in het begeleidingstehuis en haar eerste contract, ook bij ons, dateert alweer van 1992.

In 2012 kreeg ze de kans om in BAAL te gaan werken (Bureau Alternatieve Afhandeling Limburg). Baal startte oorspronkelijk als project van onze vzw Jongerenwerking Pieter Simenon, maar evolueerde later naar een zelfstandige erkenning als HCA-dienst (herstelgerichte en constructieve afhandeling rond minderjarige delictplegers in de gerechtelijke arrondissementen Hasselt en Tongeren).

Even een klein berichtje van mij naar jullie toe. Sinds september ben ik weer terug werkzaam binnen het begeleidingstehuis. In 2012 kreeg ik de kans om een tijdje bij BAAL te gaan werken. Ik ben daar werkzaam geweest binnen de projecten Slachtoffer in Beeld minderjarigen en bij de Gemeenschapsdienst. Normaal zou ik er 6 maanden gaan werken, het zijn er 18 geworden. Het waren prettige maanden van fijn werken met de collega's van BAAL en met 'hun' jongeren.

Bij het leerproject wordt telkens een cursus van 20 uren gegeven aan minderjarigen die een 'als misdaad omschreven feit' hebben gepleegd en door de jeugdrechter die sanctie krijgen opgelegd. Deze uren zijn verplicht. We leren de jongeren daar wat een slachtoffer is. Hoe mensen zich voelen als ze slachtoffer worden van bijvoorbeeld een handtassendiefstal of vernieling van hun eigendom. We laten de minderjarigen zien dat er veel emoties kunnen loskomen als men slachtoffer wordt. Ook leren we ze wat bijvoorbeeld 'goedpraters' zijn. We proberen ze bewust te maken van het feit dat alleen de stoffelijke schade betalen dikwijls onvoldoende is en een sorry soms meer waard is. Voor mij was dat heel interessant om te geven. Het was heel anders werken met deze jongeren. Ik zag veel ouders die erg betrokken op hun kinderen waren. Tegenwoordig horen we wel eens dat ouders hun verantwoording niet nemen, maar ik heb zeker ook bij het werken met deze jeugd ervaren dat ook de ouders van nu betrokken blijven op hun kinderen. En eigenlijk wist ik dat al want ik werk al ongeveer 20 jaar met jongeren en hun ouders en ik kan niet zeggen dat ik echt ooit een ouder ben tegen gekomen die niets geeft om zijn of haar zoon of dochter.

Ook het werken binnen de Gemeenschapsdienst was erg prettig. Je gaat naar een vzw die hun tijd en energie willen steken in onze jeugd om ze de kans te geven om via hun organisatie hun feiten 'goed te maken' naar de maatschappij, door middel van een 'gemeenschapsdienst'. En dat is ook erg fijn. Er blijven nog zoveel mensen zoveel goeds zien in onze jeugd dat ze tijd en energie willen steken in hen, en hen, als ze even van de goede weg zijn afgeweken, de kans willen geven om weer op de juiste weg terug te komen.

Al bij al vond ik het een erg prettige ervaring om even ergens anders te kunnen werken binnen de vzw Jongerenwerking Pieter Simenon.

Ik heb veel energie opgedaan om weer terug met 'onze' jongens aan de slag te gaan. Jongens die het soms iets moeilijker hebben in het leven door omstandigheden, eigen aan elke jongen apart.

Ik heb heel fijn samengewerkt in BAAL te Hasselt met de collega's. Heel veel dank daarvoor.

En ook weer heel veel dank aan de collega's in Lommel die mij hebben laten gaan en weer met open armen terug hebben ontvangen.

Orte

Naast herstellbemiddeling, HERGO en 3 leerprojecten, organiseert Baal dus ook de Gemeenschapsdienst waar Orte o.a. werkzaam was.

De Gemeenschapsdienst in cijfers

In 2013 hebben we 92 minderjarigen begeleid in de uitvoering van hun gemeenschapsdienst, waarvan 10 meisjes en 82 jongens.

Deze jongeren werkten effectief samen 2877 uren, wat neerkomt op een gemiddelde van 31 uren per jongere. Hiermee zien we een stijging van het gemiddeld aantal gewerkte uren per jongere in vergelijking met de afgelopen jaren.

Een verklaring is dat er 2 jongeren 100 uren en 1 jongere 80 uren gemeenschapsdienst kregen opgelegd.

Van de 92 jongeren moesten we slechts 8 jongeren stopzetten door middel van een rode kaart.

Daarnaast waren 4 jongeren die niet mochten starten aan de uitvoering van hun gemeenschapsdienst aangezien zij reeds werden stopgezet in de uitvoering van een leerproject.

- ***26 jongeren kregen naast gemeenschapsdienst eveneens het leerproject Slachtoffer in Beeld-Minderjarigen opgelegd.***
- ***3 jongeren moesten eveneens het leerproject 'Drugs, (ver)antwoord?' volgen.***
- ***2 jongeren hadden eveneens het leerproject Seksualiteit en Relaties in Balans opgelegd gekregen.***
- ***5 jongeren kregen naast Gemeenschapsdienst, nog 2 extra voorwaarden opgelegd (bv. volgen van 2 leerprojecten of een leerproject in combinatie met een HERGO).***

En met welke dienst maken onze nieuwkomers meestal als eerste kennis?

Met Tine een dagje op de sociale dienst in het Begeleidingstehuis Pieter Simonon.

- ✓ Zoals gewoonlijk kom ik binnen vóór 8 uur. Een vroege start met een rustig uurtje voordat de rest van het personeel binnenkomt. Ik schenk mijn thee uit en zet me achter de computer.
- ✓ Ik begin steevast met het lezen van alle 'Ter Inzages' in de computer zodat ik op de hoogte blijf van het reilen en zeilen in de voorziening. Er staan weer veel boodschappen in, dus ik ben er even zoet mee. Ook mijn mailbox zit aardig vol. We krijgen via deze wegen opdrachten en vragen die we zeker moeten opvolgen.
- ✓ Ik zie al dat ik een evolutienota moet opsturen naar de jeugdrechter...
- ✓ en naar het kinderbijslagfonds van Andy moet bellen. Zijn vader laat namelijk weten dat er problemen zijn. Ik mag niet vergeten om Andy's vader straks te bellen om hem op de hoogte te brengen.
- ✓ Via mail krijg ik een vraag van begeleidster Marjan om een overleg te agenderen rond Abdel, ook dat wordt in de agenda gezet.
- ✓ De consulent van Sjaki vraagt wanneer we zijn begeleiding kunnen opstarten. Gelukkig kan ik melden dat het volgende week dinsdag al kan. Iedereen is voorbereid op zijn komst.
- ✓ Om 10u komt Steven op kennismaking. Hij verblijft in een andere voorziening en staat al enige tijd op onze wachtlijst. Steven wordt bijna 18 jaar en wil graag kamertraining doen om daarna alleen te gaan wonen. Hij heeft nog begeleiding nodig en hoopt dat wij iets kunnen betekenen. Na het gesprek is hij blij dat hij de voorziening heeft gezien en een beetje uitleg kreeg. Nu nog wachten tot er plaats is in de leergroep ...
- ✓ Er ligt een briefje op mijn bureau. De jeugdrechtbank van Antwerpen vraagt of wij een jongere kunnen opnemen voor een crisisdepannage. Mike heeft ruzie gehad thuis en wil er even weg. Kunnen wij Mike voor een week opvangen? Na een bevraging in de leergroep blijkt dat de bedden allemaal bezet zijn. Jammer, er is geen plaats voor Mike. Ik wens de consulent nog veel succes in haar zoektocht. Gemakkelijk vind ik dit niet. Ik blijf me dan toch afvragen of het goed gekomen is met die jongen.
- ✓ Morgen heb ik een vergadering in Gemeenschapsinstelling De Markt in Mol. Als voorbereiding zoek ik uit hoeveel jongeren wij vorig jaar hebben opgenomen vanuit De Markt. Dat gaan ze zeker vragen tijdens de vergadering.
- ✓ Begeleidster Orte komt nog even binnen. Een van haar jongeren en zijn ouders willen de begeleiding stopzetten. Wat doen we hier mee?
- ✓ Toch even tijd nemen voor de lunch.
- ✓ Om 14u komt Tom op bezoek. Hij zou ook graag naar onze voorziening komen. Ik heb ondertussen al verschillende gesprekken gehad met en rond Tom. We weten niet zeker of Tom een goede kandidaat is voor kamertraining bij ons. Het bezoek loopt gelukkig heel goed. Tom is echt gemotiveerd en vraagt een kans bij ons. We gaan dit verder onderzoeken, in samenspraak met Tom, zijn ouders, Gemeenschapsinstelling De Markt (waar hij nu verblijft) de consulent.
- ✓ Ah ja, de vader van Andy nog snel bellen. Ik was het bijna vergeten.
- ✓ Nog wat laatste mails beantwoorden,
- ✓ een brief opstellen voor de inschrijving van Sem in een sociaal verhuurkantoor
- ✓ en een telefoon naar de consulent van Angelo.
- ✓ Het was weer een lange en drukke dag, maar ik kan naar huis met een voldaan gevoel.

NOSTALGIE EN DAN IETS NIEUWS

Herinneren jullie je nog hoe het vroeger was? Uit kartonnen doosjes een leuk paasmandje knutselen, gekleurd papier eromheen, vullen met allerlei gekleurde snippertjes, onze eitjes moesten maar eens stuk gaan en dan maar wachten ...

Paasmandjes worden meer en meer gevuld met kleine cadeautjes in plaats van met eitjes. Wij hier in Pieter Simenon doen dat nog niet maar waren wél nieuwsgierig naar de wensen van de jongens. De antwoorden waren zowel verrassend als ontroerend.

- G. voor mezelf: Playboy deoset
voor de groep: een kickertafel
mijn wensen: dat ik op tijd binnen kom
- F. voor mezelf: spel voor PC
voor de groep: een kickertafel
mijn wensen: dat alles hierboven uitkomt
- K. voor mezelf: een hardstyle CD
voor de groep: een kickertafel
mijn wensen: een fatsoenlijke weg afleggen naar volwassenheid
- R. voor mezelf: een douchepakket van Axe of Playboy
voor de groep: een spel voor op de PS 3 met voorwaarde dat het na gebruik teruggegeven wordt aan de permanentie
mijn wensen: de enige wens die ik heb is dat ik hoop dat ik een goede papa word voor mijn zoon en dat mijn leven probleemloos verloopt (vriendin is zwanger)
- S. voor mezelf: pot Nutella (familypack) en 6-pack Fanta
voor de groep: een pooltafel
mijn wensen: dat de kamers warm zijn
- O. voor mezelf: boxen voor de laptop
voor de groep: een pooltafel
mijn wensen: dat ik een goede lasser word
- L. voor mezelf: een hardstyle CD
voor de groep: een Jupiter kickertafel
mijn wensen: dat iedereen het goed kan en mag doen, zowel hier als op bzw
- G. voor mezelf: 2 pakjes Marlboro sigaretten
voor de groep: een Jupiter kickertafel
mijn wensen: bij een meisje gaan wonen, werken en geld verdienen
- H. voor mezelf: boxen voor mijn gsm
voor de groep: een kickertafel
mijn wensen: hier zo snel mogelijk weg zijn
- T. voor mezelf: beschermkleding voor mijn sport
voor de groep: Wifi
mijn wensen: dat ik goed sport en geen slechte dingen meer doe.

Begeleiding in de eindfase? Dat is een nieuw begin!

JEF is een adolescent waarvan de begeleiding zich in de eindfase bevindt. Hij was omwille van zware moeilijkheden thuis/agressie/spijbelen op school/... door de jeugdrechter naar de Gemeenschapsinstelling van Mol verwezen. Anderhalf jaar geleden kwam hij vanuit die Gemeenschapsinstelling bij ons in begeleiding. In eerste instantie dacht men daar om Jef richting Begeleid Zelfstandig Wonen te oriënteren en niet meer terug naar huis want dat leek moeilijk haalbaar. Maar tijdens zijn verblijf in Mol was mama terug wat op krachten kunnen komen en ze wilde dan toch dat Jef naar huis kwam, mits een stevige contextbegeleiding. En afspraken, veel afspraken. En de mogelijkheid dat Jef naar onze residentie kon komen indien nodig (time-out). Jef zelf zag dit ook wel zitten. Hij had in ieder geval veel goede voornemens gemaakt.

En papa? Die was al lang uit beeld. Vanuit de begeleiding hebben we contact met hem gezocht, en gevonden. Maar hij wilde uiteindelijk niet bij de begeleiding van zijn zoon betrokken worden.

De contextbegeleider ging wekelijks op huisbezoek. Er vonden véél gesprekken plaats, lange gesprekken, in goede, maar ook minder goede tijden. Mama belde met periodes, wanneer het allemaal te veel werd, bijna dagelijks met de begeleiding: voor raad, voor advies, voor een luisterend oor. Jef zelf, die wilde zeker wel. Of toch vaak. Maar vaak lukte het hem ook niet. Niet thuis, niet op school, niet met de klasgenoten. Er werden brandjes tot hele vuurhaarden geblust.

De dag dat Jef 18 was, en hij de jeugdrechtbank achter zich kon laten, deed hij dat met de glimlach. Wel had hij toen al even gekozen om de begeleiding bij Pieter Simenon verder te zetten op vrijwillige basis. Deze keer had hij mogen kiezen, en werd er niets opgelegd. Hij vond dat hij (en mama) toch nog wel wat steun kon(den) gebruiken, voor de thuissituatie en voor zijn school. En voor als hij het moeilijk had. En mama, die was heel blij dat hij die keuze maakte, zodat de ondersteuning er nog even bleef.

Ondertussen zitten we een jaar verder. Hieronder volgt een verslag van het laatste **ankerteam**.

Aanwezig: coördinator Roel, begeleidster Dienst Tijdsbesteding Katrien, contextbegeleider Benny

Besproken:

- De begeleiding van Jef loopt richting einde termijn. Over vier weken ronden we af. Dan is Jef 19 jaar. Benny checkt bij de sociale dienst of er richting afronding nog (administratieve) zaken dienen te gebeuren: brief opsturen naar kinderbijslagfonds dat begeleiding bij ons ten einde loopt.
- Het gezin van Jef bevindt zich momenteel in een 'rustigere' fase. (Zeker) niet alles is opgelost, maar het gezin heeft meer rust gevonden. Jef pakt een aantal zaken aan (school, werk) en zet stappen om alleen te kunnen gaan wonen. Moeder heeft hierdoor minder stress en krijgt meer vertrouwen in Jef.
- Jef zijn school loopt ok. Hij heeft dit jaar zeker een kans tot slagen. Hij kan in een periode van 'nazorg (een begeleidingsaanbod gedurende 2 maanden na het einde van de begeleiding) beroep doen op Katrien (en Benny en Roel).
- Vraagstelling begeleidingsattest voor het Sociale Verhuurkantoor: Benny bezorgt dit aan Jef, zodat hij het zelf aan het Sociaal Verhuurkantoor kan bezorgen.
- De eindnota: Benny maakt een eindnota met hierin een schets van het verloop van de begeleiding en met aanbevelingen voor Jef en zijn gezin.
- Verbreding van Jef zijn netwerk: dit is doorheen heel de begeleiding een aandachtspunt geweest. Jef weet dit heel goed, maar heeft hierin te weinig stappen gezet. Benny bespreekt dit (nogmaals) met Jef.
- Katrien contacteert de school in functie van afspraken afronding.
- Eindactiviteit: Benny doet een aanbod om samen met Jef en Alex (die ook een hele periode ingestaan heeft voor de contextbegeleiding bij Jef) een namiddag te mountainbiken. Deze activiteit heeft binnen de begeleiding ooit plaatsgevonden en heeft Jef toen erg deugd gedaan (fysiek bezig zijn, zichzelf tegen komen, ondertussen stil staan bij zijn situatie, andere manier in omgaan met begeleiding, ...).

Afronden van deze begeleiding is afscheid nemen van Jef en zijn gezin. Ik denk dat zowel Jef, als mama sterker uit de begeleiding zijn gekomen. Ze zijn klaar om hun weg zelf, zonder begeleiding, verder te zetten. En iets zegt me dat Jef nog wel eens van zich zal laten horen.

Benny, contextbegeleider

DE DIENST TIJDSBESTEDING

De dienst tijdsbesteding (DTB) biedt ondersteuning in het zoek- en begeleidingsproces naar een zinvolle en groeibevorderende tijdsbesteding, gekaderd binnen een individueel begeleidingstraject van de jongere. Nadruk wordt gelegd op de integratie van de jongeren in het reguliere school- en werkaanbod. Het is vooral een ondersteunende, bemiddelende functie in samenwerking met diverse actoren (jongeren, begeleiders, externe actoren zoals scholen, CLB's, werkgevers, vormingsinitiatieven ...).

De doelgroepjongeren van Pieter Simenon hebben vaak een problematische dagbesteding. Structurele moeilijkheden zoals school- of werkverzuim, onaangepast gedrag op school of op werk, schoolmoeheid e.d. zijn eerder regel dan uitzondering. Belangrijk is dat de neerwaartse spiraal van school- en werkervaringen wordt doorbroken.

School en werk zijn belangrijke variabelen in een goede ontwikkeling van jongeren. Daarom streven we naar een gestructureerde dagprogrammatie, met de klemtoon op school en werk. Het streefdoel is een zinvolle en groeibevorderende tijdsbesteding van vijf dagen per week. Verder beoogt deze dienst de motivatie, attitudes en vaardigheden van de jongeren te activeren en te vergroten. De tijdsbestedingsbegeleiders willen zelfinzicht en oefenkansen bieden op vlak van werk en sociale vaardigheden.

Het opnemen van een ondersteunende, stimulerende en bemiddelende rol aangaande school en werk, is een belangrijke taak. Hierin is de voornaamste betrachting verbindend te werken tussen deze actoren. Door een intensieve schoolbegeleiding aan te bieden, wil de dienst tijdsbesteding voorkomen dat de jongeren afhaken op school, én wensen ze de draagkracht van de scholen t.a.v. onze doelgroep te vergroten.

Indien het op school misloopt, zoekt de dienst samen met de jongere naar zinvolle en haalbare manieren om toch te voldoen aan de leerplicht. Hierbij kan beroep worden gedaan op zowel intern als extern georganiseerde initiatieven. Vanuit het begeleidingstehuis krijgen jongeren een time-out aanbod. Daarnaast wordt er samengewerkt met partners voor schoolvervangende programma's. Afhankelijk van de interesse van de jongere wordt er gezocht naar een passend programma. Jongeren die volledig afhaken kunnen terecht bij Project A, waar A staat voor Afhakers, Anders, Actie (*Project A is ons vroegere Werkatelier*).

Ook biedt de dienst tijdsbesteding, in nauwe samenwerking met een aantal externe partners, een intensieve werkbegeleiding aan. Hierin is het doel samen met de jongere op zoek gaan naar geschikt werk, idealiter op de reguliere arbeidsmarkt. Indien de jongere nog niet klaar is voor het reguliere arbeidscircuit, kan hij in een voorbereidend traject stappen: een persoonlijk ontwikkelingstraject (POT), voortraject, brugproject, vrijwilligerswerk of project A.

Onder werkbegeleiding van de dienst tijdsbesteding verstaan we ook het voorzien en onderhouden van een aanbod naar woonwerksituaties. De jongere woont en werkt dan op een boerderij, kermis, bed en breakfast, enzovoort. In het kader van woonwerk werkt de dienst ondermeer samen met het Steunpunt Groene Zorg.

Leest u hieronder ook even de getuigenis van Jordi K.

Jordy wordt intussen begeleid in BZW (Begeleid Zelfstandig Wonen). De jongeren in BZW ontvangen een bedrag ofwel gelijk aan het leefloon via Jongerenwelzijn, onze subsidiërende instantie, ofwel krijgen ze, indien ze 18 jaar zijn of ouder, een leefloon van het bevoegde OCMW.

Alle voorkomende kosten zoals huur, energie, maar ook schoolkosten en vervoerskosten, worden door hen zelf betaald.

Ik ben gestart met het project ervaringsleren bij de Holstenhoeve in Meerhout. Tijdens mijn project is iemand van 'dienst tijdsbesteding' komen praten over school. Op schoolbanken zitten is eigenlijk niks voor mij. Het liefst van alles wil ik brandweerman worden, maar dit gaat niet omdat ik geen diploma heb.

Van lene (*dienst tijdsbesteding*) hoorde ik voor het eerst over Tabora én de kans dat ik toch nog mijn diploma kon halen...

We zijn dan samen naar Antwerpen gereden voor een kennismakingsgesprek. Mevrouw Sente haar uitleg klonk heel goed. Ik kreeg te horen dat, ondanks mijn schoolverleden, ik zou kunnen slagen in een periode van 1.5 jaar! Natuurlijk ging ik mijn best doen maar wie ging dat betalen?

De Jongerenwerking Pieter Simenon heeft dan voor mij een deel van de schoolkosten gesponsord. Als ik mijn diploma echt heb gehaald, krijg ik zelfs mijn schoolgeld volledig terugbetaald. Een extra meevaller was dat Tabora mijn verplaatsingskosten zou kunnen vergoeden. Ik start met de lessen in Antwerpen. In februari gaan mijn lessen verder door in Hasselt.

Ik heb veel geluk gehad in heel korte tijd: de kans om mijn diploma te halen én het krijgen van een studio via het sociaal verhuurkantoor!

Nu is het aan mij om elke dag op tijd tot ginder te geraken.

Jordi K.

Lente,

dat is weer wat groeien.
Het is groter worden
en openbloeien.

Het is uitlopen ook,
stilaan je eigen weg zoeken
en hopen op het vinden.

Laat mij dan je houvast zijn.
Iemand om je zo af en toe
nog eens omheen te winden.

Tegen het overwoekeren.

Geert De Kockere